

ÉVKÖZI 4. VASÁRNAP

1-4 oldal

Olv.: MTörv 18,15-20 – 1Kor 7,32-35 – Mk 1,21-28

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Szeretettel köszöntöm a testvéreket! Ez az ének kifejezetten üzenetet hordozó, hiszen istenimádásra jövünk ide a templomba és természetesen azért is, hogy innen egy másik lépést is megtegyünk egymás felé, mégpedig azért, hogy egész szívből tudjuk egymást is szeretni.

Sajátos kezdése van ennek a szentmisének, mert egy új kehellyel misézünk. Hezitáltam, két év óta tépelődtem, töprengtem, hogy igénybe vehessem-e ezt a kelyhet, mert ugye ismerős a latin mondás: „timeo Danaos etsi dona ferentes”, félek a görögöktől akkor is, ha ajándékot hoznak... De aztán legyőztem magamban ezt a bizonytalanságot és arra gondoltam, hogy hordozza ez a kehely Krisztus Jézusnak az értünk adott vérét, és legyen az engesztelő áldozatnak szent edénye. Viszont minden egyes ilyen edénynek, egy ilyen eszköznek, így is mondhatom, a bevonása erre a szent szolgálatra követeli, hogy az Isten áldását kérjük, és így vegye a pap is a kezébe.

Szentbeszéd

Kedves testvérek, ebből az üzenetből élünk! Mekkora ajándék a számunkra, hogy Jézusnak az igazsága ma is hallatszik, és akinek füle van, meg is hallja ezt a tanítást. Hiszen a hit hallásból ered, és csak azok tudnak a hitre jutni, akikhez elérkezik az üzenet, mégpedig az az üzenet, amely hatalmas szó. Hallottuk, úgy tanított Jézus, mint akinek hatalma van.

És igen, ezen a mai vasárnapon különösképpen is ezen kell elgondolkodnunk, a hatalomnak, különösképpen is annak a hatalomnak a lényegéről, amely Jézus személyéből és Jézus szavaiból árad, és akinek van szíve, van füle, az meg is hallja ezt az üzenetet. Mert hiszen az üzenetnek a lényege az, hogy minket embereket rávegyen arra, hogy elkötelezett életet éljünk. Nem lehet úgy élni ebben a világban, hogy az ember az egyik napról a másikra tengeti az életét. Az elkötelezett életet megfogalmazta a mai szentmisének a könyörgése, amely így hangzott: engedd, kérünk Istenünk, hogy mi téged teljes szívvel imádjunk, embertestvéreinket pedig őszinte szívből szeressük.

Testvérek, minden erről szól, minden igazság ezért hangzik el, hogy az ember eljusson Isten imádására és az ember eljusson a másik ember szeretetére. Ez az a két igazság, amire elkötelezett emberi élet épülhet. Csak egyről ne feledkezzünk meg, ez bizalmi kérdés, és egyáltalán akkor, amikor azt halljuk, hogy Jézus hatalommal tanított, akkor bizalom az Isten iránt, bizalom az ember felé, és ugyanakkor ennek az eszköze a mindennapok világában a hatalom. Most ezeket a fogalmakat kellene nekünk valamiképpen tisztázni magunkban, mert különben csak tengetjük az életünket és újra, meg újra rádöbbenünk arra, hogy hiányzik nekünk az elkötelezett emberhez méltó élet. És Jézus hatalmas szava pontosan erre szeretne minket rávenni, nem azért mert be akarja cserkészní az embert, hanem azért, mert Jézus azt akarja, hogy az ember emberhez méltó, értelmes életet éljen.

Mindjárt az első fogalommal szembesülünk, testvérek, a hatalommal. A hatalom lelki tényező. Egyszerűen azért, mert a hatalom tekintélyre hivatkozik, mégpedig egészen pontosan isteni tekintélyre. Egyébként minden emberi hatalom is tudatában van ennek. Igazából még hinni sem kell az embernek ehhez.

Mert gondoljunk csak arra, megtörténik egy választás, jó, mondjuk az emberi világban, de ez még azoknak a világában is, akiknek a mindennapjait az ember még föl sem fedezte, azoknak a világában is egy hivatkozás történik akkor, amikor a hatalmat rábízák az emberre. Gondoljunk csak arra, amikor egy választás után, mondjuk a magunk világával foglalkozunk, ne pedig azoknak a népeknek a világával, akik talán távol vannak az Istentől, következésképpen az emberi kapcsolataikkal is sajátos helyzetbe tudnak jutni. Nagyon komoly kérdés akkor, amikor a hatalmat, amit gyakorolni fognak, amire megbízták őket, amire megválasztották őket, akkor hivatkoznak a tekintélyre, Istenre hivatkoznak.

Mekkora tragédia amikor valakit emberi bizalommal megválasztanak a hatalom gyakorlására, amikor az isteni tekintélyt kellene hívnia, hogy ő valóban a hatalmat, ami lelki, gyakorolni tudja, akkor elfordul és egy nevetséges emberi játszmába kezd, hogy ő kész-e erre, vagy nem. Meggyőződésem, hogy ebben az esetben az ilyen embert azonnal ki kellene lökni abból a grémiumból, amihez tartozik, mert hiszen emberi bizalom hívja őt a hatalomnak a gyakorlására, és ő így viselkedik. Érthetetlen és értelmezhetetlen, mert a hatalom lelki és a hatalomnak a célja, hogy közösséget hozzon létre, erre választják meg, nem egyéni érdekekről van szó, a közösség javáról, a közösség szolgálatáról, a közösséget létre kell hozni, aztán a közösséget fönn kell tartani, aztán a közösség érdekét képviselni kell.

Testvérek, ez mind lelki kérdés, ez mind bizalmi kérdés, és a bizalmi kérdés az nem számtan, a bizalmi kérdés még nem is csak ismeret kérdése, a bizalom tekintélyre hivatkozik. Akinek hatalmat adnak, annak a tekintélyt is adnak. És ez, még egyszer mondom, nem számtan kérdése, a számtan egy meg egy az kettő, az közmegegyezés kérdése, nincs értelme foglalkozni vele. Még nem is ismeret kérdése, mert az ismeret legfeljebb azért fontos, hogy az ember az életét valamilyen feladatok végzésében eltölti, és ahhoz, hogy azt a feladatot méltóképpen tudja elvégezni, ahhoz bizonyos ismeretekre van szüksége az embernek.

És pontosan ez is elgondolkodtathat bennünket, hogy milyen furcsa a mi társadalmunk is és egyáltalán ez a mai gondolkodás, a szekularizált ember gondolkodása, amikor állandóan tanulást emlegetnek és ennek a leple alatt szinte alig van ember, aki azzal foglalkozik, amit tanult. Mennyi zűrzavar támad ebből, szinte mindenki más területen keresi a pénzét és nem azon a területen, amely területre készült ismeretekkel, hogy a feladatát be tudja tölteni. Ez is elgondolkodtató egyébként és ez is még mindig mind a hatalom körébe tartozik, és bizony ahhoz, hogy az ember elkötelezett lénné válhasson, ahhoz a hatalom kérdésével tisztában kell lennie. Sokat lehetne még erről beszélni, de elég.

Valójában az, amire Jézus hív bennünket, hogy elkötelezett emberi életet éljünk, ez bizalmi kérdés, ez a hitnek a kérdése. Testvérek, a hit bizalmi kérdés, tekintélyre hivatkozik az ember, amikor hisz. És ez rendkívül fontos, mert éppen ez a mai vasárnap is, amikor hallgattuk az Evangéliumot, egy csodáról szól, egy ördögtől megszállott emberrel szembesül Jézus, és hatalma van a gonosznak, de a hatalma véges.

Bizony ezen is el kellene gondolkoznunk sokat, mert ördögi ricsaj van ebben a világban, és az ördög egyfolytában hecceli az embert és egyfolytában hergeli az ösztöneinket. és mindig rádöbben az ember arra, hogy az ördögnek a hatalma véges, és amire az embert rá akarja venni, az sosem elég az embernek. De ez megint egy sajátos kérdés, akár azt is lehetne

mondani vagy arról is kellene beszélni, hogy a reklámok világát ránk öntik, és ki igazodik el ebben a világban és ki mondja meg, hogy ezek közül melyik igaz, melyik az, amire érdemes odafigyelni? Szinte ez a világ az ember lelkét tépi szét.

Mert a tekintély, amire hivatkozunk akkor, amikor imádról van szó meg szeretetről van szó, ez hit kérdése. És a csodák, amiket a Bibliában hallunk, ezek a csodák, mindig a hitnek a felkeltését akarják elérni az ember életében, hogy az ember lelkileg felnőjön arra, hogy bizalommal tudjon fordulni Istenhez és a másik emberhez. Bizalmi kérdés testvérek az imáadás, az Isten imáadás, bizalmi kérdés egymás szeretete, egymás szeretése, ez nem számtani kérdés, nem ismeret kérdése, ez bizalmi kérdés, a hit bizalom kérdése. Hatalmat is csak az tud gyakorolni, csak az képes a közösségért dolgozni, a közösség javát szolgálni és nem a maga érdekét előtérbe helyezni, aki ezt a lelki küldetést, egymás életének a szolgálatát és Isten dicsőítését magáév tudja tenni.

Nagyon érdekes ebből a szempontból az, amit szintén ma hallottunk az olvasmányban, hogy az Ószövetség Istene prófétákat választott és prófétákra bízta az üzenetét, hogy azok mondják az Isten üzenetét, és csak azt szabad mondaniuk, hogy minél több ember hallja meg, hogy mit üzen általa az Isten. Ilyen szempontból jobb helyzetben voltak az Ószövetség emberei, mert voltak prófétáik, akik az Isten szavát mondták, és volt törvényük, amelyhez igazodtak. Az Ószövetség embere számára az isteni szó még szent volt és a törvények tekintélyt jelentettek.

Az Újszövetség világának az embere Jézus Krisztus, a megtestesült Isten Fia, a Megváltó, akinél van az igazság. A modern ember egy sokkal zavarosabb világban él, mint a régi korok embere, akikhez az imáadás révén, akikhez a szeretet révén megérkezett az az értékrend, amely értékrendre emberi életet lehet építeni. Nagyon érdekes a mi helyzetünk, szinte keressük azokat a tényérnyi helyeket, ahol még a tekintély tetten érhető. A mai világunk Isten-imáadás, annak a problémája és a mai világunknak a szeretetben szegénysége pontosan abból adódik, hogy tekintélyválságban él a mi világunk.

Gondolkodjanak a kedves testvérek ezen el, hogy mi következik abból, hogy a tekintélyt lerombolták. Márpedig ha a tekintélyt elveszik az emberi világunkból, az emberi életünkben, akkor egyszerűen a bizalom eltűnik a világunkból, enélkül nem lehet tiszta szívből szeretni, enélkül nem lehet Istent imádni. Hát ezért beszélünk istentelen világról, ezért beszélünk szeretetlen világról, mert istenkapcsolatunk a bizalomra épül, emberkapcsolatunk a szeretetre épül, és imádni csak bizalomra hivatkozva lehet, szeretni csak bizalomra hivatkozva lehet.

Egyik se ismeret kérdése. Jó, ha egyre többet tudunk az Istenről, akkor talán magától értetődőbb az istenimáadás, de ha nagyon keveset tudunk az Istenről, akkor minden megkérdőjeleződik. És a szeretetünk is természetesen. A szeretet, erről sokat beszéltem, irracionális, az ismeret javít a helyzeten, hiszen bizalmam csak azzal lehet, akit megismerek, bizalommal csak aziránt lehetek, akivel össze akarok tartozni.

De mégsem: sem az Isten imáadás, sem az ember szeretete nem ismeretek kérdése! Hányszor beszélnek emberek csalódásról, hogy megismertem és vége mindennek. Minő érdekes, az ismeretre hivatkozunk, amikor egymást felé fordulunk, amikor Isten felé fordulunk és össze akarunk tartozni azzal, akit megismertünk, de ugyanakkor csalódásainkat is azzal szoktuk kifejezni, hogy megismertem. Mennyi bizonytalanság a világunkban!

Testvérek, ezen a mai vasárnapon azon kellene elgondolkodni, hogy Istent lélekben imádni, egymást tiszta szívből szeretni, ez bizalmi kérdés, tekintély kérdése. Isten tekintély előttünk és minden okkal elfogadhatja az ember is, hiszen az Isten az élet, Isten az élet szerzője, Isten a

Gondviselő. És ugyanígy a szeretet, szeretet nélkül nem tudunk élni, és ezt akkor is vállalnunk kell, ha az ismeretek világa néha mindent meg tud kérdőjelezni. De ez az Isten-imádás Isten tekintélyére hivatkozik, a szeretet pedig az ember istenképiségre hivatkozik, és ezek azok, amik az egymás iránt és Isten felé bizalmunkat jelentik.

Talán még itt Istennel kapcsolatban az is nagyon fontos, hogy sajátos Isten és ember kapcsolata, mert az Isten soha nem vonja vissza a bizalmát. Mert az embernek szabadságot adott, szabadnak teremtette az Isten az embert, pontosan azért, hogy szabadon imádhassa az Istent az ember, szabadon kapcsolatban lehessen azzal a lényel, akinek a léte igazolja a mi küldetésünket. És az Isten nem veszi el az ember szabadságát akkor sem, hogyha az ember hátat fordít az Istennek, mert ha elveszi a szabadságát, akkor ember sincs. Isten vállalja ezt a kockázatot. És a szeretetünk világában is természetes az, hogy az ismeret az kockázatot is jelent, de csak azokkal tudunk olyan összetartozásban, olyan bizalmi légkörben élni, akikben fölfedezzük az istenképiséget, a lelket, amire az ember hivatkozhat.

Kedves jó testvérek! Jézus tanítása azért oly nagyon fontos, mert elkötelezett lényekké akar tenni Jézus Krisztus, és hatalma pontosan erről szól, hogy bizalommal legyünk Isten felé, Aki az élet szerzője, a Teremtő, a Gondviselő, és ez lelki kapcsolat. És a szeretet, amelyben az ember megajándékozza a bizalmával a másik embert, kockázatos, de az ember csak akkor tud emberi életet élni, ha ez a kapcsolat a mindennapok világát teszi ki.

Legyen bátorságunk Jézus Krisztusra figyelni, hiszen Jézus minden egyes szava, Jézus tanítása valamiképpen Jézus misztériumát jeleníti meg, a megváltás misztériumát. Minden jézusi szó arról szól, hogy az embernek lelke van, és minden kapcsolatunk Istennel is lelki és egymással is lelki kapcsolat, ami a bizalomra épül. Minél többet tudunk meg Istentről, minél többet tudunk meg egymásról, ha valóban a lélek felől értelmezzük ezeket a kapcsolatainkat, akkor ez valóban azt jelenti, hogy egymás nélkül nem tudunk élni. Isten nélkül nem tud az ember lelki kapcsolatot teremteni, Isten nélkül nem tud az ember felelősséget vállalni a másik emberért. És Isten nélkül nem tud az ember szeretni, mert a szeretet kockázatvállalás, és ezt a kockázatot egyedül a mi lelkünk, a mi istenképiségünk, hogy így mondjam, igazolja.

Isten segítsen bennünket, hogy Jézus szava valóban számunkra azt a hatalmat jelentse, amely hatalom lelki és egymás életét valóban gazdaggá teszi, és a világ is fölismeri ezekben az emberi kapcsolatokban és Isten imáadásában az értelmét és célját.

+ **A M E N** +

Szentmise befejezése

Kedves testvérek! Február 2-án, Urunk bemutatásának az ünnepén, a mi magyar elnevezésünk szerint Gyertyaszentelő Boldogasszonynak az ünnepén, amikor is a fényeket mi magyarok ezen az ünnepnapon a kezünkbe vesszük, hogy megvilágítsák az arcunkat és megszépítsék az arcunkat, akkor azért imádkozunk, hogy Aki a világ világossága, az egy új ígérettel, egy jobb világnak az ígéretével legyen közöttünk. Február 2-án, délután fél 5 órakor lesz szentmise itt, ebben a templomban. Szeretettel várom a testvéreket.

+ **Á L D Á S** +